

РЕШЕНИЕ

№ 3

гр. София , 25.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в публично заседание на двадесет и пети януари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: полк. ГЕНКО Д. ДРАГИЕВ

Членове: полк. СВИЛЕН Р.
АЛЕКСАНДРОВ
полк. ПЕТЬО С. ПЕТКОВ

при участието на секретаря ВЕСЕЛИНА И. ХРИСТОВА
като разгледа докладваното от полк. ГЕНКО Д. ДРАГИЕВ Въззивно
административно наказателно дело № 20206000600053 по описа за 2020
година

и с участието на прокурора **полк. Данчо Данов**

образувано по жалба от редник Г. С. Т., от в. ф. ... – К. срещу решение № 260000/19.10.2020 г. по АНД № 105/2020 г. на Военен съд – гр. Пловдив.

С обжалваното решение състав на Военен съд - гр. Пловдив е признал обвиняемия Т. за виновен затова, че на 25.01.2020 г., около 05,00 часа, във в.ф. – К., умишлено нарушил уставните правила на караулната служба, като самоволно, без да бъде сменен, напуснал като часови, втора смяна, охранявания от него трети пост, където бил назначен със Заповед № .../23.01.20.. год. на Командира на ..-та ... база – К., въз основа на Заповед № ../18.12.20.. год. на Командира на ..-та ... база – К., с което нарушил чл. 370, т. 5 от Устава за войсковата служба на Въоръжените сили на Република България, като деянието било извършено при обект от особено важно военно значение – складове за съхранение на на изключително висока стойност, които били силно пожароопасни и взривоопасни – престъпление по чл. 389,

ал. 2, във вр. ал. 1, алт. 1 от НК, като на основание чл. 78а от НК го освободил от наказателна отговорност и му наложил административно наказание глоба в размер на 1000 лв. в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на Военен съд – Пловдив.

Обвиняемият и защитникът му – адв. К. обжалват решението в срок, като основанията са, че бил нарушен материалния закон, решението било постановено при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, както и че било необосновано.

В допълнителната жалба обвиняемият и защитникът му развиват тезата си както следва: по правната квалификация – не бил доказан признака „особена важност на охранявания обект“, което било задължение на органите на досъдебното производство и на съда по силата на служебното начало. Сочи се, че следвало да се докаже наличност в складовете на големи количества оръжия и/или боеприпаси към инкриминирания момент, което не било установено с категорични и безспорни доказателства, което водело до необоснованост на решението на първоинстанционния съд. Навеждат се доводи от защитата, че командването на военното формирование било заинтересована страна и съдът не положил достатъчно усилия да установи какво е било количеството на охранявани от обвиняемия и най-вече представлява ли то „+голямо количество“. Атакува се също така по какъв начин съдът бил установил, че съдържанието на имуществото в складовете било на „изключително висока стойност“, като по делото липсвали такива доказателства.

По обществената опасност на деянието, защитата счита, че са налице условията на чл. 9, ал. 2 от НК – деянието е малозначително, поради явната незначителност на неговата обществена опасност, като първоинстанционният съд необосновано не е приел доводите на защитата. Сочи се обстоятелството, че обв. Т. бил поставен в неотложна физиологична нужда и бил в обективна невъзможност да уведоми началника на караула и да изчака, за да бъде сменен. Обясненията на обв. Т. били правдиви, последователни и основателни. Действията му били насочени само и единствено, да не настъпели неблагоприятни физиологични последици и да не изпаднел в неловка ситуация пред колегите си, затова действал бързо, като се отделил на

близко разстояние и веднага след това се завърнал на поста си. Довод на обвиняемия и защитата му, защо не сигнализирал по съответните устройства, за да бъде сменен, било поради факта на острата належаща физиологична нужда. Набляга се от защитата, че не били настъпили каквито и да били вредни последици, налице били пълни признания на обв. Т. и критично отношение към създалата се ситуация. В крайна сметка обвиняемият и защитника му молят, като се приеме за достоверна гореизложената фактическа обстановка и изложените правни изводи настоящият състав да отмени решението на Пловдивски военен съд и да постанови ново с което обв. Г.Т. да бъде признат за невинен и оправдан по обвинението по чл. 389, ал. 2 от НК на основание чл. 9, ал. 2 от НК.

В съдебно заседание обв. Т. и защитника му – адв. К. пледират за отмяна на решението на първоинстанционния съд и произнасяне с решение, с което обвиняемият да бъде признат за невинен и оправдан по повдигнатото обвинение на основание чл. 9, ал. 2 от НК.

Представителят на държавното обвинение пледира за потвърждаване на решението на Военен съд – гр. Пловдив, тъй като същото е законосъобразно и се основава на събраните по делото, както писмени, така и гласни доказателства.

Военно-апелативният съд, като взе предвид становището на страните, провери изцяло правилността на решението на Военен съд – гр. Пловдив, по което е прието за установено от фактическа страна следното:

Обвиняемият редник Г. С. Т. служил във в.ф. ...- К. Заемал длъжността „младши ...”. Умеел да работи в екип. Изпълнявал служебните си задължения задоволително, често не в пълен обем. Награждаван бил веднъж. Наказван бил 14 /четиринадесет/ пъти. Разведен. Със заповед №.../04.02.20...г. на командира на ...- та ... база на р-к Т. било наложено дисциплинарно наказание „Уволнение” и същият бил отчислен от списъчния състав на формирането със заповед №.../07.02.20.. г. на командира на ...- та база.

С Решение № ../18.06.20...г. по АНД № 38/2010г. е бил признат за виновен по чл. 212 б, ал. 1, т. 4, вр. чл. 212, ал. 6, вр. ал. 1, алт. 1 и 2 от НК и във вр. чл. 78а, ал. 1 от НК му било наложено административно наказание „

глоба“ в размер на 500 лева и е бил освободен от наказателна отговорност. Глобата е била заплатена от него. Не е осъждан.

Със заповед № .../18.12.20..г. на Командира на ..-та ... база - К. обв. Т. бил назначен в дежурство като караулен. Със заповед № ../23.01.20...г. на Командира на ..-та .. база- Крумово обв. Т. бил назначен в денонощен наряд на 24.01.20..г., втора смяна на пост № ... Приложено било копие на постова ведомост на караул № .., застъпващ на 24.01.20..г. Преди застъпването в наряд бил проведен инструктаж на дежурните лица, за което били положили подписи в книгата за ежедневен инструктаж в охранителна рота. Съответно подпис бил положен и от обв. Т..

Св. Г. бил назначен за дежурен по формирование и на 24.01.20..г. в 08,00ч. сутринта провел развод на денонощния наряд. След развода, по пътя за караулното помещение, обвиняемият изразил общо недоволството си, както от св. Г., така и от св. В. Продължил с коментарите си в негативен аспект и след това, но продължил да изпълнява службата си за деня като караулен и часови .. смяна на пост № ...

Около 05,00ч. на 25.01.20..г., свидетелите Г. и В. тръгнали да извършват проверка на денонощния караул. Проверката им започнала именно от пост № .., представляващ складов район за съхраняване на въоръжение. Зоната на отговорност на поста включвала складове № ..и № ... В тях се съхранявало въоръжение и на изключително висока стойност, като били силно пожаро и взривоопасни. Съгласно ръководството по експлоатация на въоръжението и, местата, определени за съхраняване на оръжия, трябва да са под непрекъсната охрана и да е изключена всяка възможност за нерегламентиран достъп до тях. Такива складове се ограждат с три реда телени огради , с Г-образни бетонни колове и бодлива тел, между които се разполага противопожарна защитна полоса и охранителна полоса с осигурена 24-часова въоръжена физическа охрана. Охраната и отбраната на пост № ... били организирани със заповед №/20.12.20...г. на командира на ...-та ... база. Съгласно приложение 21 от Устава на въоръжените сили към чл. 263, ал. 1 от същия, т.1.1, складовете с отбранителни продукти са класифицирани като важни обекти. Съгласно заповед № .../09.03.... г. на Министъра на отбраната, пост № .. се явява част от критичната инфраструктура на военното

формирование и същият е от ... значение.

Към 05,10ч. двамата свидетели стигнали до входа на поста, но не видели обвиняемия да обикаля и охранява поста, а в този час той бил часови. След като изчакали около 5 минути, без да дочакат обвиняемия да се появи, те влезли в района на поста, за да проверят какво се случва. Обиколили поста на два пъти, викали по име обвиняемия, но не успели да го открият. Около 05,30ч. св. Г. се обадил на помощника си да изпрати нова смяна за ... пост, тъй като поста не можел да остане без охрана. След това докладвал на оперативния дежурен на формированието, че ... пост е без охрана и че в момента издирват къде е часовия редник Т.. Около 05,45ч. обвиняемият се приближил към поста по пътя от секция „..... въоръжение“, като обяснил, че напуснал поста, защото му се наложило поради силни болки в коремната област да извърши физиологични нужди в близките храсти. След това обвиняемият бил разснаряжен, а на поста застъпила следващата смяна. Обв. Т. бил върнат в караулното, след което последвала служебна проверка, в резултат на която бил дисциплинарно уволнен.

По този начин обв.Т. на 25.01.20... г. около 05.00 часа, във в.ф. - К., умишлено нарушил уставните правила на караулната служба, като самоволно, без да бъде сменен, напуснал, като часови смяна, охранявания от него пост, където бил назначен със Заповед № .../23.01.20.. год. на Командира на ..-та ... база – К., въз основа на Заповед № .../18.12.20... год. на Командира на ..-та .. база – К., с което нарушил чл. 370, т. 5 от Устава за войсковата служба (УВС) на Въоръжените сили на Република България, като деянието било извършено при обект от ... значение - складове за съхранение на авиационно и артилерийско въоръжение и бойни припаси на изключително висока стойност, които били силно

Предвид горното, от обективна и субективна страна обв. Т. е осъществил състава на престъплението по чл. 389, ал. 2, вр. ал. 1, алт. 1 от НК.

Този извод на първоинстанционния съд се потвърждава от събраните по делото доказателства и се споделя изцяло от настоящия състав.

Извършвайки необходимата проверка на доказателствената съвкупност,

първоинстанционният съд е направил съответната преценка и анализ на доказателствената стойност на отделните факти. В изпълнение на правомощията си по чл. 305, ал. 3 от НПК, решаващият процесуален орган е посочил въз основа на кои доказателствени материали е приел за установени фактическите обстоятелства по делото. Изследвайки същите обективно, всестранно и пълно, и давайки адекватна оценка на доказателствата според действителното им съдържание, съдът е изградил правилно вътрешното си убеждение, което е отразил в мотивите на обжалвания съдебен акт, който се явява обоснован и законосъобразен.

Действително на инкриминираната дата обвиняемият е нарушил умишлено уставните правила на караулната служба, уредени в чл. 370, т. 5 от УВС, съгласно които часовият е длъжен да не напуска поста, докато не бъде сменен, дори ако животът му е в опасност. На обв. Т. му е бил проведен инструктаж със застъпването му като караулен, за което били положени подписи в книгата за ежедневен инструктаж в охранителната рота (л. 63 от ДП).

Отделно обвиняемият е бил запознат с правилата за действие на часовия, в които е въведена изрична забрана да не напуска поста, докато не бъде сменен и че му е забранено да удовлетворява дори естествените си нужди, докато е на пост. Това му задължение произтичало от заповедите на командира на формированието, които всъщност били легално копие на чл. 377 и чл. 372, ал. 1 от УВС, съгласно които при внезапно заболяване (раняване), часовият извиква разводача или началника на караула, като продължава да носи службата и че на часовия се забранява да удовлетворява естествените си нужди.

Обосновано основният съд е констатирал, че обв. Т. е извършил деянието при обект от ... значение – пост № .., представляващ складов район за – складове № .. и № .., в които се съхранявалокато били силно пожароопасни и взривоопасни /виж писмо л. 104 от ДП/. В конкретния случай е правно ирелевантно, каква е стойността на имуществото в склада охраняван от обв. Т..

Законосъобразно основният съд не е кредитирал депозираните от обвиняемия в съдебно заседание обяснения и ги е приел като негова защитна

позиция. Службата в БА се регламентира до най-малките подробности и обстоятелства. Дори и при хипотезата на обвиняемия, а именно, че бил изпитал остра физиологична нужда, то и при това положение, той е следвало да действа съгласно уставите и заповедите на командирите си и е следвало да уведоми разводача или началника на караула и докато не бъде сменен по съответния ред да не напуска поста си, още повече, че е имал на разположение съответни служебни средства за връзка с караулното.

Обосновано на база гореизложеното основният съд е квалифицирал деянието на обвиняемия, което е извършено при пряк умисъл - деецът е съзнавал общественотоопасния характер на деянието, предвиждал е неговите общественотоопасни последици и е искал тяхното настъпване.

Първоинстанционният съд мотивирано е обосновал квалификацията признак на извършеното от обвиняемия престъпление – освен нарушаване на уставните правила, съзнанието, че е напуснал без разрешение поста при обект от..... значение - складове за съхраняване на Като военнослужещ и като караулен ред. Т. е знаел, че докато е на пост, му е забранено да напуска поста си и да удовлетворява естествените си нужди. Реда за напускане на поста е регламентиран и причините /мотивите/ за самоволното напускане касаят само размера на наказанието.

Законосъобразно основният съд е приложил чл. 78а от НК по отношение на обвиняемия Т., като е анализирал, че са налице всички условия. Престъплението извършеното от обвиняемия по чл. 389, ал. 2, вр. ал. 1, алт. 1 от НК е предвидено наказание лишаване от свобода до три години, обвиняемият до момента не е осъждан за престъпление от общ характер и не е освобождаван от наказателна отговорност по реда на раздел четвърти на глава осма от НК, както и няма причинени имуществени вреди.

Обосновано съдът е освободил от наказателна отговорност и е наложил административно наказание ГЛОБА. Съдът е съобразил и размера на наказанието „глоба“ определен в законовия минимум – хиляда лева, вземайки предвид материалното положение на обв. Т. и е приел, че по този начин ще се постигне поправително-възпиращият ефект на наказанието.

Както в хода на съдебното следствие пред първоинстанционния съд,

така и в съдебното заседание пред настоящия състав, защитата на подсъдимия лансира тезата, че били налице условията на чл. 9, ал. 2 от НК, а именно в хипотезата, че деянието извършено от обв. Т. е явно незначителна неговата обществена опасност.

Настоящият състав изцяло споделя мотивите приети от първоинстанционния съд, отхвърлящи направените възражения от защитата на обв. Т. за прилагане на чл. 9, ал. 2 от НК. Налице е един квалифициращ случай на нарушаване на уставните правила на караулната служба, а именно охранявания обект е значение. В него се е съхранявало, които са изключително взривоопасни./ л. 103-104 от ДП/. Също така и съдържанието в складовете се явява от значение, което е една обективна категория. Престъплението по чл. 389, ал. 2 от НК е формално и не се изисква резултат – вредни последици. Мотивирано основният съд е дал преценка дали деянието е малозначително или не, като е взел предвид, както деянието, така и личността на дееца. Обществената опасност на извършеното от обв. Т. конкретно деяние е изключително висока. Нарушена е била националната сигурност и отбраната на страната, като обв. Т. е нарушил уставните правила на караулната служба. Правилно съдът е констатирал, че правилата за носене на тази служба са особено строги и са детайлно разписани в УВС. Караулната служба е денонощна въоръжена охрана на обекти и личен състав, като представлява по своята същност бойна задача в мирно време и затова се изпълнява чрез носене на оръжие и боеприпаси.

Правилно първоинстанционният състав е възприел тезата на обвиняемия и защитника му адв. К. за защитна и не отговаряща на фактите и обстоятелствата по делото.

По категоричен начин свидетелските показания на извършващите проверка длъжностни лица – свидетелите Г. и В. изобличават обв. Т., който самоволно е напуснал поста си, като времетраенето му е за продължителен период - 40 и повече минути. Несъстоятелно е и твърдението на обв. Т., че проверяващите били минали покрай него, но той не им се бил обадил. Той не им се бил обадил и след като го били викали по име. Горното навежда на решаващия извод, че обвиняемият въобще не е бил в близост до охранявания пост/обект/. От друга страна ред. Т. е можел по какъвто и да е начин, а е имал

много такива, да сигнализира съседния пост, разводача, началника на караула или дежурния по формирование, че имал някакъв проблем, което от своя страна да даде някакво основание на решаващия орган да приеме за основателно твърдяното от него, но не го е сторил.

Защитата на подсъдимия в пледоарията си в съдебното заседание пред настоящия състав сочи, че обв. Т. напуснал поста си за кратко време. Това обстоятелство е правно ирелевантно, като е достатъчен фактът на напускането на поста. От гореизложеното пък се установява, че обвиняемият е напуснал поста си за продължително време, повече от 40 минути.

Защитата навежда доводи, че всъщност подзащитния му е извършил престъпление по чл. 389, ал. 1 от НК, а не по ал. 2 и то по обективни причини. Настоящият състав счита, че и това твърдение е несъстоятелно, тъй като физиологичната нужда не е обективна причина, а е субективна такава, а както основният съд е приел, че всъщност се касае за една защитна позиция на обвиняемия. Несъстоятелно е твърдението на защитата, че не бил доказан обективния критерий – „...обект от значение...“. Както в мотивите си първоинстанционният съд, така и настоящият състав приема, че са налице безспорни доказателства, както писмени, така и устни, че пост № .. е охранявал обект от ... значение. Какво по-важно за охрана може да има от складовете военно формирование, което не е от рода примерно на логистичните или обучителните. Налице е и служебно писмо вх. № ../26.06.... г. което обосновава дава писмена аргументация, че „пост № .. се явява част от критичната инфраструктура на формирването и като такава е от ...“. Каква е била наличността в складовете към инкриминирания момент и дали то представлява „голямо количество“ е без значение, тъй като е налице нарушение /престъпление/ – напускане на пост № .., който охранява складове с

Защитата набляга на момента, че ред. Т. сам се бил завърнал на поста, като смекчаващо отговорността обстоятелство и че обясненията му били праволинейни. От правна гледна точка, този факт също е правно ирелевантен. Отделно от показанията на св. В., обвиняемият на въпроса къде е бил и защо е напуснал поста си, отговорил, че „бил до секция“, а не се е оправдал с „неотложна физиологична нужда“.

Ето защо неоснователни са възраженията в жалбата на обв. Т. и защитника му, че съдът не е взел предвид всички събрани по делото доказателства и не ги е оценил поотделно и в съвкупност.

Водим от гореизложеното настоящият състав намира, че протестът следва да бъде оставен без уважение, а атакуваният съдебен акт потвърден като обоснован и законосъобразен.

Ето защо и на основание чл. 378, ал. 5, във вр. чл. 334, т. 6 и чл. 338 от НПК Военно-апелативният съд,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 260000/19.10. 2020 г. по АНД № 105/2020г. по описа на Пловдивски военен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____